

TIEN VARRELTA.

Risti ja seppelä, Väinö Valvanteen uusi kirja, selittää näiden kristillisten vertauskuvain merkitystä monipuolisesti ja valaisevasti. Se tutkii merkityksen historiallista kehitystä ja osoittaa, että käsitteillä „risti“ ja „seppelä“ todella on ollut kristikunnassa sisäinen, salainen merkitys. Kirja on sanalla sanoen oppinut, valaiseva ja tyhjentävä ja samalla täynnä elävää henkeä. Sivuja on 122 ja hinta on 1: 25, sid. 2: 25.

Tietäjän tässä numerossa ei ole läheskään riittänyt tilaa kaikille kirjoituksille, jotka tähän olivat aiotut. Niinpä ensi numeroa odottavat V. H. V:n jatkokirjotus „Kunnallissosialismista“, saman tekijän „Rajan takaa“ ja muuan suomennos venäjänkielestä „Psaltari opetuslapsen tienä“.

Uuden Sävelettären n:ssa 7-8 (päätoimittaja Martti Hela) on K. V. Valteen kirjottama kirjotus „Mielialojen hallitseminen musiikin avulla“. Tämä on huomattava „ajan merkki“, koska se suoraan sanoen on salatieteellinen kirjotus. Tekijä alkaa seuraavalla huomautuksella: „Inhimillinen sielunelämä on siten rakennettu, että se tasapainossa pysyäkseen kaipaa sekä surullisia että iloisia tunteita.“ Jollei elämä niitä tarjoa, alkaa ihminen itse niitä luoda, sillä hän kaipaa vaihtelua. Jos onnellinen tila kestää liian kauvan, ikävystyy ihminen. Tekijä kertoo sitten, kuinka hän rupesi kokeilemaan musiikin avulla, koska on tunnettu, että musiikki vaikuttaa etupäässä tunteisiin. Kun hän pitemmän aikaa soitti paljaita mollissa käyviä (surullisia) kappaleita, oli hänen elimistönsä, saanut surusta kyllikseen nauttia ja alkoi itse täyttyä iloisilla tunteilla. Mieli kävi keveäksi, huolet eivät painaneet, vastukset olivat voitettavissa. Päinvastainen oli taas vaikutus, jos tekijä soitti paljaita duurissa käyviä (iloisia) kappaleita. Sielullinen reaktioni synnytti silloin apean mielialan. Sama vaikutus kuin soitolla on myös, jos ajatuksissaan toistaa tunnetuita sävellyksiä tai lukee sellaisia tai itse pukee mielialojaan melodiain muotoon. Aivan oikein sanookin tekijä lopuksi: „Kun mielialojen hallitsemiskyky samalla tietää kykyä jatkuvasti estää epämieluiset tunnetilat, niin on tässä ilmeisesti tutkimusala, joka voi tuottaa mitä laajinta yleistä hyötyä.“

Teosofinen työ. „Korventuli“ looshi Vihannin Korvenkylässä pani toimeen juhlaillaman raittiusseuran talolla, sunnuntaina elok. 20 p:nä.

Juhlan voipi sanoa joka suhteessa hyvin onnistuneeksi. Ohjelmassa oli m. m. kaksi puhetta herra Yrjö Kalliselta ja tilaisuutta varten sepitetty juhlaruno opettaja T. Salovaaralta. Hyvin harjotettua ja miellyttävää soittoa esittivät Vihannin soittajat viululla, mandoliinilla ja kolmella kanteleella. Lopuksi esitettiin pari kaunisaiheista kuvaelmaa. Yleisöä oli kookas huone melkoisen täynnä ja esityksiä seurattiin hyvin mielenkiinnolla. Herra Kallisen valaisevat ja henkevät puheet varmaan herättivät monessa ajattelua ja lämmintä myötätuntoa teosofiaa kohtaan.

M. E.

(Tietäjä 1916 Syyskuu N:o 9, s. 335-336)